

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipue desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 1. Quid sit agendum in calamitatibus Reipublicæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39637

§. II. Quid sit agendum in calamitatibus Republicæ.

PREDICTAS virtutes debent maiori studio exercere Principes & Gubernatores, ceterique ciues tempore calamitatum, ac tribulationum, quæ suæ Republicæ eueniunt; quales sunt: *pestis, famæ, bella ciuilia, terramoto, inundationes, incendia, & similes alia miseriae*, quæ ut plurimum veniunt in pœnam grauissimum peccatorum totius populi, & multò magis capitum, illum gubernantium. Nam utrisque a impletur mensura illa, quam expectat Deus ad similia mala in Rempublicam mittenda, quemadmodum scriptura diuina insinuat, cùm dicit: *b addid furor Damini irasci contra Israel*; quia id promerebantur illorum peccata: ad quæ punienda, permisit (ut Sanctus Gregorius perpendit) etiam Regem ipsum David peccare, numerando populum. Ut autem pœna etiam esset communis, sicut peccata communia erant, data est Daudi optio trium, ut eligeret unum, quod voluisse, famem scilicet, pœstem, aut bellum; quarum calamitatum omnes sunt participes.

Ex quo apparet: *primum*, quod omnes magni & parui in Republica dare debeant operam, ut huiusmodi calamitatum causas & radices remoueant, faciendo veram pœnitentiam, vitamque in melius emendando: ut ipse Dominus mutet, aut moderetur severitatem sua iustitiae: quemadmodum promisit e regno pœnitentiam agenti: *agam* (inquit) *& ego pœnitentiam super malo, quod cogitavi, ut facerem ei*. Expedit autem, hanc pœnitentiam incipere ab ipsis Gubernatoribus, ut bono tuo exemplo ad eam intinent, quos malo prouocarunt ad peccandum. Id fecit Rex Ninive, cùm in eam ingressus est Jonas, clamans: *d adhuc quadraginta dies, & Ninive subuerteretur*. Nam cùm primum peruenit hoc verbum ad Regem Ninive, non est indignatus in eum predicatorum, quod talia illis esset minatus; nec iussit abire ex ciuitate, nec coniici in carcерem, quemadmodum e Rex Achab iussit Micheam, & f Herodes magnum Baptizam: sed statim surrexit de solio suo, *& abiect vestimentum suum a se, & induit usque in sacco, & sedet in cinere, & clamauit, & dixit in Ninive ex ore Regis, & Principum eius, ut omnes agerent pœnitentiam*, sicut re ipsaegerunt a maiori usque ad minorem: quia unusquisque existimabat, ob sua peccata talém calamitatem toti ciuitati imminere; quam pœnitentia etiam propria studebat auertere. Hunc igitur in modum oportet in similibus occasionibus, Dei iram pœnitentia placare, iejuniis, flagellationibus, cilicijs, alijsque operibus, quæ sunt pœnitentiae fructus, in quibus Principes ipsis: & Gubernatores, primi esse debent.

pœna peccati.

a Mat. 23.32.

b 2. Reg. 24.

c.

Lib. 25. mor.
cap. 14.

*pœnitenti
am agant
omnes.*

c. Iere. 18. 8.

Duces ex-
emple pra-
eant.

d. Iona. 3. 4.

e 3. Reg. 22.

f.

g Mar. 6. 17.

c Ies. 7.12.

Quisque se
mendet.

f 2. Reg. 24.

7.

Fasciculus
virtutum.

Tract. 2.c.

Ep. 3.

Tom. t. tra.

De opere
mala opera-
tur bona.Lé 1. dec
uit. c. 10.

>>

>>

>>

g 1. Tim. 6.

6.

Lib. 5. c. 15.

G 1. >

>>

h. Mat. 5. 16
Gentibus
terra nobis
salutem.

>>

Lib. 22. c. 3

>>

>>

constituentes, ut prædicatores, ad agendum, omnes exhortentur. Et unusquisque etiam ex plebe contendere debet, in eisdem operibus excelle-re; cogitans se fortè esse e Achan illum, ob cuius peccatum totum Deus puniat populum: & si sortes essent mittendæ, quemadmodum Iosue, ex Deo i iussu misit, ut reum deprehenderet, caderet super ipsum, tanquam super maximum peccatorem. Sed ipsi Principes & Gubernatores debent potius suis, quam aliorum peccatis id tribuere, dicentes cum Davide: f ego sum qui peccavi, ego inique egī: isti qui ones sunt, quid fecerunt: vertatur, obsecro, manus tua contra me, & contra domum patris mei, ne totus populus pereat. Quæ pœnitentia ratio, si vere & ex corde fiat, dignabitur Deus, calamitatem publicam remouere, quod fecit in Niniue; & in Israel in prædictis occa-sionibus.

Qvod si ex occulis suis iudicijs, Deus adhuc voluerit, calamitates, & tribulationes diuinæ durare: tunc necesse erit prædictas virtutes, maiori cum feruore coniungere, ex stimulando resignationem, & fiduciam, orationem, & fortitudinem cuius patientia, longanimitate, & perseverantia ad fructus colligen-dos: quos prouidentia diuina per huiusmodi aduersitates intendit: (vt su-pra est dictum) perludentes sibi, certam esse illam veritatem, quam Sanctus Augustinus fusè probauit in libris de Ciuitate Dei: quod scilicet felici-tas Republica Christianæ, quæ vera est ciuitas Dei vivi, non sit in tempo-ralibus prosperitatibus, sed in spiritualibus; non in bonis perituris, sed aeternis. Et quando Rex Regum permitit Rempublicam suam huiusmodi te-portalibus miserijs affligi: id propterea facit, quod hac via velit admirandu-m virtutibus eam exornare, ac ditare, & copiosissimis æternis premiis remunerare: amiserunt (inquit Sanctus Augustinus) omnia, quæ habebant: Nunquid fidem? nunquid pietatem? nunquid interioris hominis bona, quiescant ante Deum diues? haec sunt opes Christianorū, quibus opulentus dicebat Apostolus: gest autem questus magnus; pietas cum sufficientia. Gentilium Rei-publicæ, cui nō erat Deus darurus vitā æternā cū sanctis suis Angelis in ciuitate sua cœlesti, hanc terrenam gloriam eis concedit: quam tantopere desiderant, & pro qua laborant, quemadmodum remunerauit Romanos, de quibus dicere licet: h receptorum mercedem suam: merces aurem sanctorum longe alia est, etiam hic opprobria sustinentium cum magna patien-tia & fortitudine: quia expectant ciuitatem aliam cœlestem, & sempiternam: vbi est vera & plena felicitas. Ibi non oritur sol super bonos & malos; sed sol infelix solos protegit bonos, vera ipsis gloria erit, vbi ore laudantis, nec errore quisquam, nec adulatione laudabitur. Verus honor, qui nulli negabitur digno, nulli deferetur indigno: Sed nec ad eum ambiet

villus

villus indignus, vbi nullus permitteret esse nisi dignus. Vera pax ibi est, vbi nihil aduersi, nec à seipso, nec ab alio quisquam patietur.

PRÆMIVM virtutis erit ipse, qui virtutem dedit; eique le ipsam, quo melius & maius nihil possit esse, promisit. Quid est enim aliud quod per Prophetam dixit: *Ero illorum Deus, & ipsi erunt mihi plebs*: nisi ergo ero unde iacentur: *ego ero quæcunque ab hominibus honeste desiderantur, & vita, & salus, & viætus, & copia, & gloria, & honor, & pax & omnia bona?* sic enim & illud rectè intelligitur quod ait Apostolus, *v. sit Deus omnia in omnibus.* Ipse finis erit desideriorum nostrorum, qui sine fine videbitur, sine fastidio amabitur, sine fatigazione laudabitur, hæc omnia Sanctus Augustinus. Ut intelligent Principes, & Reipub. Christianæ Ciues ipsorum diuitias ac thesauros in hac vita esse debere *virtutes*: prosperitatem verò & felicitatem opera bona. Et si D eus huiusmodi calamitates temporales permittit, id facit, ut merita eorum crescant, & virtutes perficiantur; ut fidelitas probetur & oratio magis ferueat, & fiducia sublimior fiat, patientia exercetur, & perseverantia sit gloriösior, æternæque gloriae premium copiosius.

CAPVT XV.

REGVLA QVAE DAM VALDE PERFECTE
vincendi in quolibet statu & officio ex praecedentibus
tractatibus collecta.

X omni bus, quæ in quatuor his Tractatibus dicta sunt quædam regulas sive documenta hic colligemus bene vivendi, aut vitam cum magna perfectione instituendi, quæ communia erunt omnibus Christianis, in quo cuncte statim & officio constitutis. Particularia vero ad conjugatos, Ecclesiasticos, & Religiosos spectantia recessimus in propriis Tractatus. Adnotabitibus hic in margine Tractatus & capita, in quibus continentur fusi us, quæ in singulis hoc documentis summatim ponuntur.

PRIMVM igitur præcipuus studiorum ac votorum tuorum finis
in hac vita deberet esse sanctitas: quæ procuranda est per ordinaria me-
dia

Documents
communis
perfectionis

I.